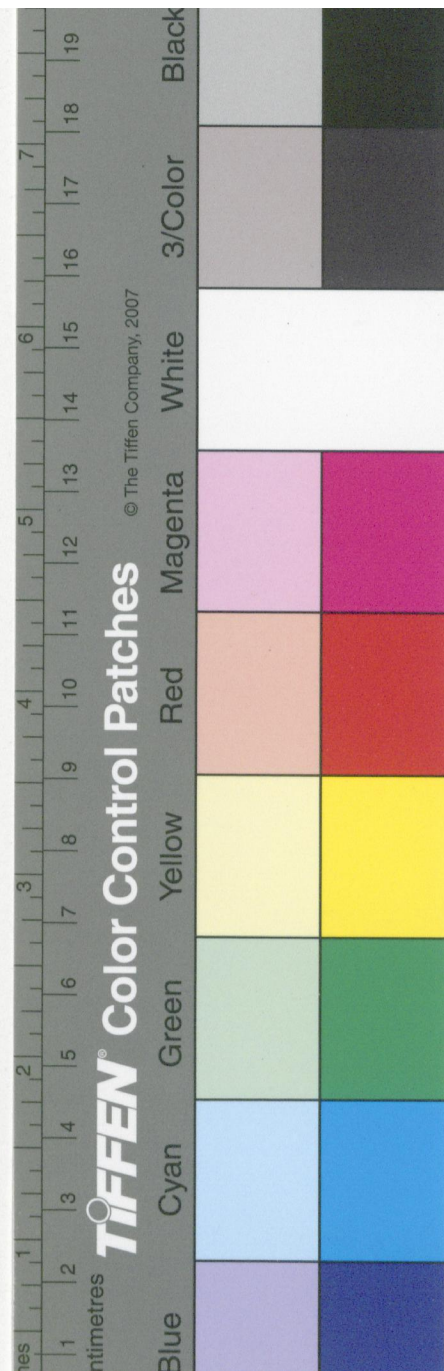

Paris. 20 maj 03 (4)

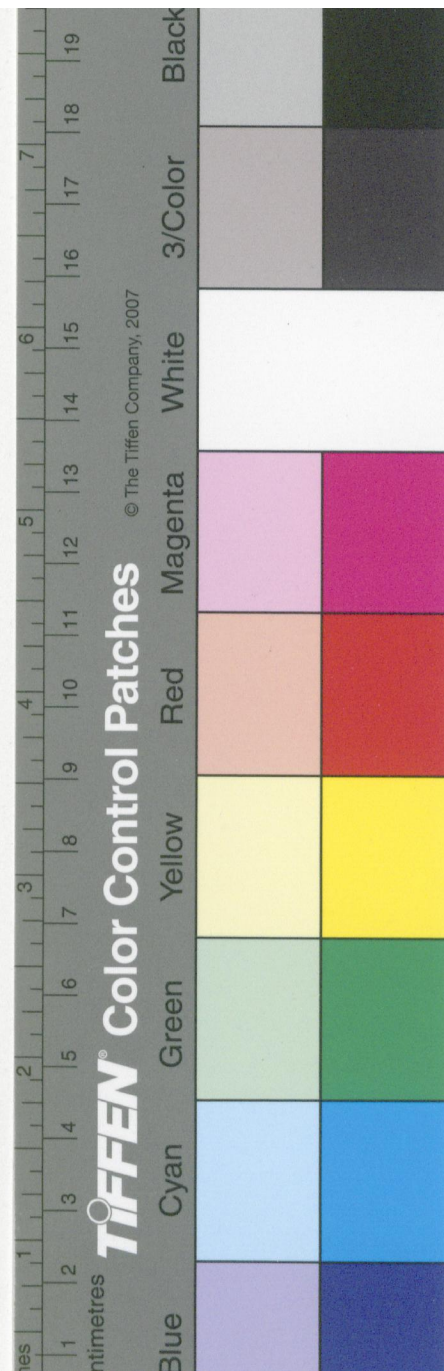
Aloha Annie

J går en braf aft. 13. och i dag en af mig.
Tack tusen gånger! Jag hoppas att
dina kommande brev ska för att gratulera
dig till din födelsedag den 25. Jag önskar
dig och oss alla en lyckad och
lystnad i den sista och de sista.
Det förefaller mig som om att den
ditt mesta och bästa för oss slut. Jag
se om man någonstans blir glad igen?
Jag minns på Lappviken en gång som inte
har varit en tid en slut. Det förefaller
mig nu som om han också inte var så
stark som han såg ut. - Jag har 4
lystnad komma in i det blaga arbete
som stärker och frädlar, d. v. s. ett arbete
som går. Vad jag nu gör, en attendans
milen är inte mycket värt. I går
var jag på en stämning för fest för G. Brants.
Utom kritiker och litteraturmänniskor var det
representanter af alla "les peuples maritimes"
och armenier höra en mycket bra tal.

Den som talad utmärkt var sume
 livine, journalistiskare. Låtet teatraliskt
 men varaktigt och varmt - ord och röst
 visor. Jag såg mist emot henne och
 brändes vid beröret. Många ryssar, i alla
 högsta grad vänliga och sympatiska ständigt
 och värdiga. En ung rysk främling
 berättade mig: Je vous en prie, ne me décevez
 pas parce que je suis russe, c'est tout
 ce que j'ai de mieux et de mieux. Många
 landsfrämde som talad varmt om oss.
 Hon kände Tolstoj mycket bra. En mycket
 varmt rysk författarinnas son på andra sidan
 om B. - Alla i det till hundratals gånger
 Sällskapet kände till förhållandena hemma
 på sin sommar. Profens förfärd
 Den gamla dansen, var mycket intressant
 och varm. Brändes själv talad hälsningar,
 korrekta franska men en mycket dansk accent.
 Anatole France var i Rom olyckligtvis och
 hade skrifit och bryt som ryssar. Brändes
 talad mycket om Finland. Infor de blodiga
 som nu pågå afundat östent är vänliga
 var utvisningar inte så främliga, men alla
 men dock alltså på vår kultur kan större
 betydelse för civilisationen än många amerikaner och
 amerikanska lif. Föreläsningar i dag talad om d. grek.

längs utvisning. Hvad har han gjort d? Visu-
 ligen behöf det i och ha gjort något ont
 för att bli utvisad i främmande, men det är
 ändå ryssar att alla landets duktigaste
 män måste komma och lämna som de arbetat
 för? - Här har de sin religiösa tröst, somt. ex
 Chambres alla vara värre än varit eländ.
 Jag för dem vänliga väl och gästgiveri,
 men denna uppförande munbar och försätter
 mig mig alltså personliga sympati. Att de
 inte kunna som den religiösa främling här som
 i Amerika, de t. ex. vid universitetet den katolska
 presten officiellare inför somna alla som de
 protestantiska. - Klämmande gick jag med
 B. gripen och J. Zuccato, de vet han kom
 skufva så som i Europa, en lång promenad
 genom St. Antoine och så tillbaka till Madelin
 till fötterna visad den des coins de Paris,
 Corne de l'Alger skum bitat på själva.
 I Corne skule A. Netti lacumieddy men
 kenne köken främling. Konfir på gata till
 Karin och fr. Procopé och tog dem med till Boulanger-
 skogen. Karin varar mot främlingar, varin
 de gick dit i ungdomens var stas, utan att
 tänka på att det främlingar främlingar och främl-
 ingar. De på delvis främlingar dem, blef hon
 så der lufte rasad som hon kan bli, så att
 på främlingar, händelse hon inte tog om.
 Men som gata varar skildes vi ändå. Visat
 som har på gata angående Pasteurs porträtt.

God lide mig gån något dugligt som arbete,
den är det enda undan och glömma för
någon tennar. Hm! Man får ta måten om
jag inte kan arbeta! Och man ska jag
vara! - öfverens följis jag af dystra
tenkar, nu för tiden. Jag har många gånger tagit
Louvren den de öppnat några nya salar,
och det kunde konsterna och konsterna ändå
i sig och redan i mörkordsmidgång är den -
Samma-herrlig, ty den flyttar oss bort från det
förfärliga, förhärskliga kretsen. De gamla landskaps
målare Corot, Th. Rousseau, Decamps
är herrligt representerade på Louvren nu
genom en testament. Jag konstaterar här
de gamla målarnas beträffar och Louvren ändå
är en herrlig samling, så vitt som den är den
största i världen. Och bra föreständigt! Minna nypte
Vännen från Florens och Siena åter i jag har med
sto glädje, Giottos, Martini m.fl. I afton
är jag bjuden för middag af herrskapet Valgren.
Demidoff berättar om Vaccaro's små monumenter.
I det Renats besöket går han också för att
Samma anmärkningarna som jag gjort förut.
Kommer det är riktigt att Lundberg är dask.
Hella honom och Smideli. Hella Uman och
Kiili - det Uman berättar om Sienne liden och om
Florens - så kommer att några franska målare
Voss alldeles förjörta i minna små akvareller från
formen. Och nu au revoir, skrif om vi får
den obrotet, jag rekommenderar det ej. Lilla
helsningar från Sien. Attu

